

Labutí křik - Žalman, Pavel Lohonka

- G G7
1. Přišel podzim zas o něco dříve,
C G
a s ním vítr přines' labutě,
Emi Hmi
modrou řekou byla slyšet píseň,
C G
třepetání perutě.
2. Celý měsíc tak si spolu hrály,
potom přišel ten osudný den,
bylo slyšet divné pousmání
rezavého nože jen.
3. Pak zmizela loďka v zátočině,
na ní zvonil zabijácký smích,
toho muže nikdo nedohoní,
kroky v blátě smyje sních.
- Emi Hmi C G
R: Labuti, labuti, vrať se zpátky na svou řeku, labuti,
C Hmi Emi
stýská se mi po tvém křiku a mám na jazyku,
C G
s kým že tvoje láska odletí.
4. Tak tu leží a je celá bílá,
ještě dýchá v teplé náruči,
nebojí se, je jak nikdy tichá,
nevolá a nekřičí.
5. Pláče nebe a na modré řece
její láska plave opodál,
a já nevím, zase jednou nevím,
kam bych ty své oči dal.
- R: